

وضعیت نیترات در مناطق عمده کشت سیب زمینی استان چهارمحال و بختیاری

استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری رامین ایرانی پور

چکیده

نیترات یکی از آلاینده های مهمی است که عمدتاً در اثر مصرف بیش از اندازه و نامتعادل کودهای نیتروژنی در اندام های گیاهی تجمع پیدا می کند. متاسفانه با مصرف بیش از حد نیترات، این ترکیب در سیستم گوارشی بدن انسان و دام تبدیل به نیتریت شده و نیتریت با برخی از اسیدهای آمینه ترکیب و تولید نیتروزآمین می نماید که این ماده سرطان زاست. سیب زمینی یکی از محصولات کشاورزی است که مصرف سرانه آن در کشور بعد از گندم و برنج قرار دارد، لذا بررسی میزان الودگی نیترات در این محصول و شناخت منابع الایندگی و ارائه راه کارهای مناسب برای کاهش الودگی ضروری بنتظر می رسد. در اجرای این پروژه پس از مکان یابی و ثبت مختصات مکانی مزارع نسبت به نمونه برداری از مزارع سیب زمینی اقدام گردید. نمونه های برداشت شده به همراه پرسشنامه تکمیل شده در کوتاه ترین زمان ممکن جهت اندازه گیری غلظت نیترات به آزمایشگاه ارسال و غلظت نیترات در غده های سیب زمینی تعیین گردید. پس از اندازه گیری غلظت نیترات در نمونه ها، نتایج بر اساس جداول و نمودارهای بدست آمده مورد تفسیر قرار گرفت. نتایج نشان داد که در بین مزارع نمونه برداری شده ۷۰ درصد مزارع نسبت به کشت رقم اگریا و ۳۰ درصد مزارع نسبت به کشت رقم مارفونا اقدام نموده اند. غلظت نیترات در تمامی نمونه های سیب زمینی برداشت شده از مناطق مختلف استان با متوسط ۳/۹۸ میلی گرم در کیلو گرم وزن تازه سیب زمینی و با در نظر گرفتن حد مجاز ۲۰۰ میلی گرم نیترات در کیلو گرم وزن تازه، کمتر از حد مجاز بود که خود نشان دهنده سلامت محصول از نظر غلظت نیترات و تعادل در مصرف کودهای نیتروژنی در مزارع سیب زمینی استان است. نتایج همین پژوهش نشان داد که غلظت نیترات در سیب زمینی رقم اگریا ۹/۹۲ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه و در رقم مارفونا ۹/۱۱ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه بود که نشان دهنده توان ژنتیکی بیشتر رقم مارفونا در خصوص تجمع نیترات در مقایسه با رقم اگریا می باشد (۴/۱۹) ۴ درصد افزایش در غلظت نیترات در رقم مارفونا نسبت به رقم اگریا مشاهده گردید. مقایسه غلظت نیترات در مزارع با روش های مختلف آبیاری صرف نظر از نوع رقم نشان داد که غلظت نیترات در مزارع با روش آبیاری سطحی (فاروی) ۱۰/۴ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه و در مزارع با روش آبیاری بارانی ۶/۹۲ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه بود (۳/۱۲ درصد افزایش غلظت نیترات در آبیاری سطحی نسبت به آبیاری بارانی). این میزان افزایش احتمالاً به دلیل کاهش ذخایر آب قابل استفاده خاک در روزهای بعد از نیمه دور آبیاری بویژه در روزهای پایانی منتهی به دور آبیاری و تاثیر تنفس های رطوبتی در طی این روزها بر فعالیت های بیولوژیکی و سلولی این گیاه می باشد.

مقدمة

نیتروژن از جمله ضروری ترین عناصر غذایی گیاه می باشد. این عنصر در رشد سبزیجات ای، عملکرد و کیفیت محصولات نقش تعیین کننده دارد. نیتروژن عمدتاً به شکل نیترات توسط گیاهان زراعی جذب می گردد (بیش از ۷۵٪). با توجه به پایین بودن مقدار نیتروژن و ماده آلی در خاک های ایران، مصرف کودهای نیتروژن در کشت سبز زمینی از ضروریات تولید این محصول محسوب می گردد و مقدار توصیه بستگی به شرایط خاک از ۲۰۰ تا ۴۰۰ کیلوگرم اوره در هکتار متغیر است تمام اندام های گیاهی از ریشه گرفته تا ساقه و برگ توانایی احیای نیترات را دارند. هر عاملی که فعالیت آنزیم نیترات رکابت را کاهش دهد،

افزایش غلظت نیترات در گیاه را فراهم می سازد. با تجمع نیترات در اندام های گیاهی و مصرف این اندام ها (ریشه، ساقه یا برگ) در سید غذایی، نیترات در دستگاه گوارش بدن به نیتریت تبدیل می گردد. نیتریت حاصل با برخی از اسیدهای آمینه ترکیب و تولید نیتروآمین می نماید که این ماده سرطان زامی باشد. نیترات یکی از آلاینده های مهمی است که عمدتاً در اثر مصرف نامتعادل کودهای نیتروژنی در اندام های گیاهی تجمع پیدامی کند. لذا بررسی میزان الودگی نیترات در این محصول، شناخت منابع آلایندگی و ارائه راه کارهای مناسب برای کاهش نسبی الودگی ضروری به نظر می رسد(ملکوتی، ۱۳۷۹). تولید هر تغذیه سیز مینیموم جب جذب واستخراج ۵ تا ۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از خاک توسط ادامه های هوایی و غده های میشود (سالار دیز ۱۳۷۱). (مدیریتمص) رفوکاربر مقادیر، مناسب نیترات و ندر را عتیسیز مینیمیرید قیقوه حس اس است. کاربر مقادیر کمتری با پیشتر از نیاز و مصرف فزو دیدیر هنگام نیترات و نیتریت تولید بی موثر است (رضایی و سلطانی، ۱۳۷۵). مولر هاگن (۱۹۹۳) عکس العمل متفاوت ارقام به مصرف مقادیر مختلف نیتروژن را گزارش کرد. در مطالعه ایشان مقادیر (۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) بر سه رقم سیب زمینی دان وا، ماتیلدا و بیت ارزیابی شد و گزارش کرد رقم بیت با افزایش مصرف نیتروژن عملکرد غده افزایش یافت ولی ارقام دان وا و ماتیلدا حداکثر عملکرد با مصرف ۱۰۰ کیلو گرم نیتروژن در هکتار بدست آمد. در این مطالعه کاربرد مقادیر بالای نیتروژن سبب تولید غده های درشت گردید. پروسبا (۱۹۹۳) نیز گزارش کرد

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

با افزایش مصرف کود نیتروژن متوسط وزن غده افزایش می یابد. آنیتا ایرنا (۲۰۰۹) گزارش کرد اثر تاریخ برداشت بر تجمع نیترات در ارقام مختلف موثر بوده در مطالعه ایشان سه رقم آریندا (زودرس)، اسپونتا (متوسط رس) و موندیال (دیر رس) مورد بررسی قرار گرفت در هر سه رقم مقدار نیترات تجمع یافته در تولید خارج از فصل بیشتر از تولید تابستانه بود. وجه مشترک در این مطالعه رقم موندیال (دیر رس) بود که در هردو فصل تولید کمترین نیترات را تجمع داده بود و در کشت زمستانه باگذشت زمان و تجمع روز مقدار نیترات در همه ارقام کاهش یافت. این مطالعه به منظور بررسی ارتباط بین میزان کود نیتروژن مصرفی و تجمع نیترات در غده های سبیل زمینی ارقام اگریا و مارفونا و دستیابی به مناسب ترین مقدار نیتروژن مورد نیاز جهت تولید محصول سالم اجرا گردید.

با افزایش میزان کود نیتروژن مصرفی غلظت نیتروژن نیتراتی غده های سبیل زمینی افزایش می یابد. این افزایش بسته به میزان کود نیتروژن مصرفی، منبع نیتروژن، زمان کوددهی و میزان آب آبیاری متفاوت است (رومی زاده، ۱۳۸۰).

میزان نیترات غده ها در ارقام زودرس و نیمه زودرس خیلی بیشتر از ارقام دیررس می باشد و همچنین با افزایش سطوح کود نیتروژن نیز میزان نیترات غده ها افزایش خواهد یافت. عامل های دیگری همچون تاریخ برداشت و آب و هوای فصل رشد نیز آن را تحت تأثیر قرار می دهد به طوری که آب و هوای بارانی و دمای پائین و براحتی زود هنگام نیترات غده هارا افزایش خواهد داد (پاکساوه‌همکاران، ۶؛ لرنا و ماثور میکال، ۲۰۰۶).

بر اساس تحقیقات ملکوتی (۱۳۷۹) ژنتیک گیاه در تجمع نیترات موثر است در مطالعه این محقق علاوه بر مقدار کودهای نیتروژن مصرفی، رقم نیز نقش مهمی در تجمع نیترات داشته است.

در مطالعات جماعتی ثمرین و همکاران (۱۳۸۸) عمدۀ ترین عامل تجمع نیترات مصرف بیش از حد نیاز کودهای نیتروژن و رقم شناخته شده است.

حد مجاز و قابل تحمل نیترات در غده سبیل زمینی تعیین شده توسط دده (۲۰۰۳) ۳۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم در ماده خشک میباشد. در کشور آلمان نیترات قابل قبول بر اساس وزن تر ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد (سانتامریا، ۲۰۰۶).

مواد و روش‌ها

به منظور دستیابی به اهداف این تحقیق پس از مکان یابی و ثبت مختصات مکانی مزارع (۱۰) مزرعه در شهرستان های فارسان، شهرکرد، بروجن و لردگان) نسبت به نمونه برداری از مزارع سبیل زمینی اقدام گردید. برای این نمونه در هر مزرعه ۵ بوته بصورت تصادفی انتخاب و نسبت به برداشت غده از بوته های منتخب اقدام گردید. نمونه های برداشت شده به همراه پرسشنامه تکمیل شده در کوتاه ترین زمان ممکن جهت اندازه گیری غلظت نیترات به آزمایشگاه ارسال گردید و غلظت نیترات در غده های سبیل زمینی تعیین گردید. نمونه برداری، نقل و انتقال، آماده سازی و اندازه گیری غلظت نیترات در سبیل زمینی به روش های متداول و بر اساس دستور کار آزمایشگاه موسسه تحقیقات خاک و آب انجام گرفت. پس از اندازه گیری غلظت نیترات در نمونه ها، نتایج بر اساس جداول و نمودارهای بدست آمده مورد تفسیر قرار گرفت.

نتایج

نتایج نشان داد که غلظت نیترات در نمونه های برداشت شده با متوسط ۳/۹۸ میلی گرم در کیلو گرم وزن تازه سبیل زمینی و با در نظر گرفتن حد مجاز ۲۰۰ میلی گرم نیترات در کیلو گرم وزن تازه سبیل زمینی، در تمامی نمونه های سبیل زمینی برداشت شده از مناطق مختلف استان کمتر از حد مجاز بود که خود نشان دهنده سلامت محصول از نظر غلظت نیترات و تعادل در مصرف کودهای نیتروژن در مزارع سبیل زمینی استان است.

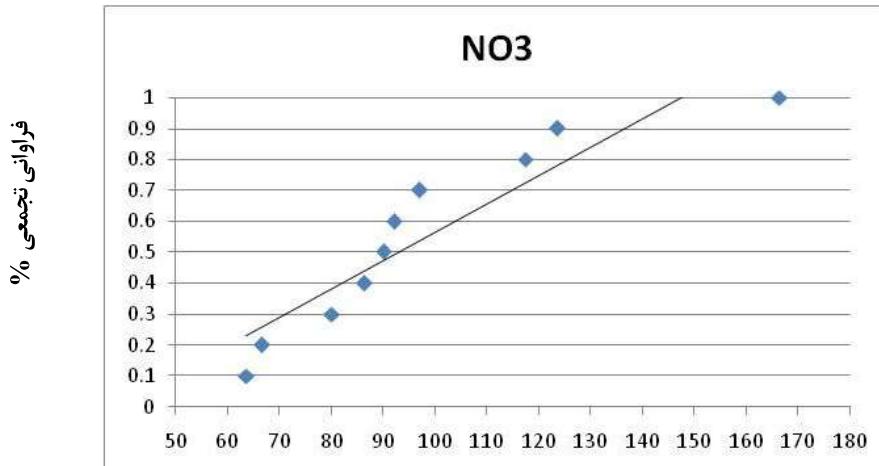
نتایج این بررسی نشان داد که در بین مزارع نمونه برداری شده ۷۰ درصد مزارع نسبت به کشت رقم اگریا و ۳۰ درصد مزارع نسبت به کشت رقم مارفونا اقدام نموده اند.

نتایج نشان داد که غلظت نیترات در سبیل زمینی رقم اگریا ۹/۹۲ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه و در رقم مارفونا ۹/۱۱۰ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه بود که نشان دهنده توان ژنتیکی بیشتر رقم مارفونا در خصوص تجمع نیترات در مقایسه با رقم اگریا می باشد (۴/۱۹ درصد افزایش در غلظت نیترات در رقم مارفونا نسبت به رقم اگریا مشاهده گردید).

مقایسه غلظت نیترات در مزارع با روش های مختلف آبیاری صرف نظر از نوع رقم نشان داد که غلظت نیترات در مزارع با روش آبیاری سطحی (فاروی) ۱۰/۴ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه و در مزارع با روش آبیاری بارانی ۶/۹۲ میلی گرم بر کیلو گرم وزن تازه بود (۳/۱۲ درصد افزایش غلظت نیترات در آبیاری سطحی نسبت به آبیاری بارانی). این میزان افزایش احتمالاً به دلیل کاهش دخادر آب قابل استفاده خاک در روزهای بعد از نیمه دور آبیاری بویژه در روزهای پایانی منتهی به دور آبیاری و تاثیر تنفس های رطوبتی در طی این روزها بر فعالیت های بیولوژیکی و سلولی این گیاه می باشد.

نتایج این پژوهش نشان داد که غلظت نیترات در وزن تازه غده در ۱۰ مزارع مورد بررسی در این پژوهش بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم، در ۲۰ درصد مزارع بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم و در ۷۰ درصد مزارع کمتر از ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد (نمودار ۱: فراوانی تجمعی غلظت نیترات در مزارع)

نتایج آمار توصیفی این پژوهش در جدول ۱ ارائه گردیده است.

شکل ۱- نمودار فراوانی تجمعی غلظت نیترات در مزارع مورد بررسی

جدول ۱- آمار توصیفی غلظت نیترات در مزارع مورد بررسی

رقم سیب زمینی	درصد تغییرات	مارفونا	آگریا	کل مزارع	میانگین
+۴/۱۹	۹/۱۱۰	۹/۹۲	۳/۹۸		
+۵/۳۴	۳/۱۶۶	۶/۱۲۳	۳/۱۶۶		حداکثر
+۸/۲۵	۸۰	۶/۶۳	۶/۶۳		حداقل
---	۱/۴۸	۸/۲۲	۶/۳۰		انحراف معیار
---	۴/۴۳	۵/۲۴	۱/۳۱		ضریب یکنواختی

منابع

- جماعتی ثمرین ش، توبه ا، هاشمی مجد ک، اصغری ع، حسن زاده م، ذبیحی محمود آباد ر، شیری جناقد م. (۱۳۸۸) تاثیر تراکم بوته وسطوح مختلف نیتروژن بر درصد پروتئین، عملکرد و تجمع نیترات در گندم سیب زمینی. مجله الکترونیک تولیدگیاهان زراعی، ۲: ۱۵۱-۱۶۴.
- رضایی ع. سلطانی ا. (۱۳۷۵). زراعت سیب زمینی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۱۷۹ صفحه.
- رومی زاده س. (۱۳۸۰). توصیه کودنیتروژن بر مبنای آزمون خاک. سازمان تات، وزارت کشاورزی. نشریه فنی شماره ۲۵ سالاردینی ع. (۱۳۷۱). حاصلخیزی خاک. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۴۱ صفحه.
- ملکوتی م ج. (۱۳۷۹). کنترل غلظت نیترات در سیب زمینی، پیازو سبزیها ضرورتی انکارناپذیر در حفظ سلامتی جامعه. مجله علمی پژوهشی خاک و آب (ویژه نامه کشاورزی پایدار). ۱۲: ۱۵-۲۰.
- Anita Ierna. ۲۰۰۹. Influence of harvest date on nitrate contents of three potato varieties for off season production. Journal of Food Composition and Analysis. ۱۷۶۱-۱۷۶۷.

Dede O. (۲۰۰۳). The nitrate and nitrite levels of the tubers of potato fertilized with different doses. Ordu ziraat facultasi. Karadeniz Teknik universitasi, Turkey. Available in: http://www.ziraat.ktu.tr/tarla/ozbay/ozbaueng_z.htm.

Lerna A, Mauromicale G. (۲۰۰۶). Physiological and growth response to moderate water deficit of off-season potatos in the Mediterranean environment. Agricultural Water Management, ۸۲: ۱۹۳-۲۰۹.

Molerhagen, P. J. ۱۹۹۲. The influence of nitrogen fertilizer application on tuber yield and quality in three potato varieties grown at different locations in Norway. Norsk land bruks for sking. ۷ : ۲۷۹-۲۹۶.

Peksa A. Golubowska G. Aniolowski K. Lisinka G. Rytel E. ۲۰۰۶. Changes of glycoalkaloids and nitrate contents in potatoes during chip processing. Food Chemistry. ۹۷: ۱۵۱-۱۵۶.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

Prosba, B.U.(۱۹۹۳) . The influence of planting date and the level of nitrogen fertilizer application on the accumulation and structure of potato yield . Biuletyn Instytutu Ziemniaka . ۴۳ : ۶۵-۷۳.

Santamaria P. (۲۰۰۶).Nitrate in vegetables.toxicity content intake and EC regulation. Journal of the Science of Food and Agriculture. ۸۶ : ۱۰-۱۷

Abstract

Nitrate is one of the major pollutants that mainly accumulate in plant organs by excessive consumption of nitrogenous fertilizers. Unfortunately, too much nitrate compound in the digestive system of humans and livestock, combine with amino acids and the production changes tonitrosamine that some of this substance are carcinogenic. The implementation of this project was conducted by recording the coordinates of locations where the potato fields were attempting to take samples. Selective samples and questionnaires form completed in the shortest time to sending potato tubers to laboratory to measure the concentration of nitrate. Then nitrate concentration in the sample, were interpreted on tables and graphs. The results showed that ۷۰ percent of farmers have attempted to cultivate the Agria potato cultivar and ۳۰ percent of farms have attempted to cultivate the Marfona potato cultivar. Nitrate concentrations in all the samples taken from different areas of the province with an average of ۹۸.۳ mg per kg fresh weight of potatoes and by taking the limit of ۲۰۰ milligrams of nitrate per kg fresh weight, were less than the limit which represents the nitrate concentration product health which indicates the balance in the use of nitrogen fertilizers in the potato fields of the province. The results of this study indicate that nitrate concentrations in Agria potato cultivar was ۹۲.۹ mg per kg fresh weight and nitrate concentrations in Marfona was ۱۱۰.۹ mg per kg fresh weight, which represents the most genetically nitrate accumulation of Marfona in compare with Agria cultivar (۱۹.۴% increase in nitrate concentrations were observed in Marfona to Agria). Comparison of nitrate concentrations in the fields with surface irrigation and sprinkler irrigation method showed that nitrate concentrations with ۱۰۴ mg per kg fresh weight in surface irrigation farms (Faroese) was higher than farms with sprinkler irrigation method with ۹۲.۹ mg per kg fresh weight (۱۲.۳% increase in nitrate concentrations in surface irrigation to sprinkler irrigation). This increase is likely due to a reduction in available water resources on the soil after irrigation, especially in the final days leading up to the irrigation periods and moisture stress during these days.